

EEN LIEDJE OVER DE KAPELLESTRAAT

door Jef KLAUSING

Ronny MAES, de zoon van Octaaf die destijds de welbekende frituur uitgbaat heeft in de Christinastraat, nabij de Langestraat, tekende het volgende lied op dat zijn moeder onlangs zong.

IN DEN UNIPRIX

In den U-ni prix 'k weun der dich-te bie
 'k goan der 's noens goan e-ten 'k goan der 's noens goan e-ten.
 In den U-ni-frix 'k weun der dich-te bie
 'k goan der 's noens goan e-ten Sa-la met pe-ta-te-friet
 'k goan der 's noens goan e-ten Sa-la met fe-ke-te-friet

In den Uniprix
 'k Weun der dichte bie
 'k Goan der 's noens goan eten (2 x)
 In den Uniprix
 'k Weun der dichte bie,
 'k Goan der 's noens goan eten) 2 x
 Sala met petattefriet)

In den l'Innovationg
 Poppen zoender hoar
 Poppen die kun'n dansen (2 x)
 In den l'Innovationg
 Poppen zoender hoar,
 Poppen die kun'n dansen) 2 x
 Al in de l'Innovationg)

In de "Variété"
 Viere, vuuf en nee...
 Doenkerblauwe schortjes, (2 x)
 In de "Variété"
 Viere, vuuf en nee...
 Doenkerblauwe schortjes) 2 x
 Al in de "Variété)

Het is goed mogelijk dat dit lied door onze BERTINO geschreven werd : het past in zijn stijl.

Ook een jaartal kan er op geplakt worden : rond 1935. Toen was er in de Kapellestraat (waar nu de winkel "Blokker" is) het magazijn "UNIPRIX" dat ook warme maaltijden opdiende. De magazijnen "A L'INNOVATION" lagen er juist tegenover (waar nu "C & A" gevestigd is). Wat de "VARIÉTÉ" betreft, ik kan me niet goed meer herinneren waar deze winkel gelegen was, waarschijnlijk ook in de Kapellestraat. In deze winkel die met de oorlog verdwenen is, werd (toen !) alles verkocht aan speciale prijzen : 4,95 Fr, 9,95 Fr, enz., dat is de reden waarom gezongen werd : viere, vuuf en nee... (-gentig).

Volledigheidshalve heb ik de melodie opgetekend. Deze melodie is dezelfde als die van het soldatenlied dat we vóór 1940 in de kazerne zongen :

Schachten debout, (2 x)
Les hommes de la classe
Die zo geren jassen (= patatten schillen)
Schachten debout, (2 x)
Les hommes de la classe
Numérotez vous.

...een herinnering aan de tijd dat ons leger nog franstalig was.

Deze melodie moet voorzeker afgeleid geweest zijn van het koor der Piraten uit de operette "The Pirates of Penzance" uit 1879 van GILBERT en SULLIVAN, die ze waarschijnlijk geleend hebben uit de opera "La Traviata" (1853) van VERDI en wel het bekende zigeunerkoor dat gedurende vele jaren het kenwijsje was van het opera- en belcantoprogramma in de radio van de betreunde Oostendse producer Etienne VANNESTE.

LAATSTE JAREN EN DOOD VAN AUGUST STRACKÉ

door Germain BILLIET

Mijn informatie over de laatste levensjaren van STRACKÉ is vrij schaars. Ik haal ze hoofdzakelijk uit het bulletin van de Oostendse kamer van koophandel, uit enkele documenten in privé-bezit, uit gesprekken met geburen van STRACKÉ uit de Verlaatstraat, waar hij gestorven is, en wat zijn dood en begrafenis betreft, uit de lokale bladen. Onnodig te zeggen dat mijn kennis over die levensperiode van onze hotelier veel lacunes vertoont.

Na W.O. I deemstert de figuur van onze dynamieke selfmade man vrij snel weg. Het enige milieu waar hij nog heel even verschijnt is de kamer van koophandel, maar het is een verschijning zonder glans. In 1919, nl. op 4 februari, woont hij één vergadering bij. Ongetwijfeld uit een behoefte om zich te bevestigen. Op de lijst van de aanwezigen staat STRACKÉ vermeld als "président section intérêts balnéaires". Maar dat is een lege titel waarachter geen realiteit meer steekt. Overigens, dat jaar komt STRACKÉ niet meer naar de vergaderingen.

Ook in 1920 is hij één keer aanwezig (1 februari). Op de ledenlijst prijkt hij nog als "négociant en huitres et homards, rue du Quai 37". Hij wordt zelfs opgegeven als de derde oudste en als lid van de 5 secties. Maar die vermelding is gewoon een achteloos herhalen van een vroegere situatie. STRACKÉ was toen geen